

Arrest

nr. 143 268 van 14 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 november 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. DE RAEDEMAEKER en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van de eerste verzoekende partij, S.H.S. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger en aanhanger van het Yezidi-geloof. U beweert in Zummar geboren te zijn en in 1999 of 2000 naar Essian te zijn verhuisd. Beide plaatsen liggen in de provincie Ninawa in Centraal-Irak. U hebt Irak verlaten op 13 of 14 november 2010, samen met uw vrouw (R.N.H.) (O.V. X; CGVS 10/22368). Jullie zouden naar Turkije zijn gereisd. Op de dag van uw aankomst in Turkije zou u uw echtgenote zijn kwijtgeraakt. Uw echtgenote zou alleen zijn verder gereisd naar België waar ze op 26 november 2010 asiel heeft aangevraagd. U zou op 25 november 2010 vanuit Turkije zijn teruggestuurd naar Irak. Op 25 maart 2011 zou u Irak opnieuw hebben verlaten. U zou via Turkije naar België zijn gereisd waar u op 10 april 2011 aankwam en de dag nadien asiel aanvroeg.

U verklaarde dat u vreesde te worden vermoord door uw schoonfamilie omdat u in het geheim met uw echtgenote bent weggevloden en gehuwd. U vreesde ook te worden vermoord door terroristen omdat uw vader in het leger zat en terroristen bestreed. Die zouden het op uw leven gemunt hebben. Op 29 december 2011 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon geen geloof gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Centraal-Irak. Bijgevolg kon ook aan de problemen die u er zou hebben gehad hebben geen geloof worden gehecht. Bovendien waren er geloofwaardigheidsproblemen met de verklaringen die u en uw echtgenote over uw problemen in verband met jullie huwelijk hadden afgelegd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS op 13 maart 2012.

In april 2012 reisde u naar Duitsland. Daar had u contact met uw schoonouders, die er de vluchtelingenstatus hebben. In januari 2013 is uw vader naar Duitsland gekomen met uw zus. Intussen zijn zij beiden als vluchteling erkend. U vroeg op 25 september 2013 asiel aan in Duitsland, maar werd naar België teruggestuurd om hier uw asielprocedure te doorlopen. Op 26 september 2013 vroeg u een tweede keer asiel aan in België. U vreest nog steeds problemen omwille van het voormalige beroep van uw vader. U vreest ook vervolgd te worden omwille van uw geloof.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs (document 1), de (Duitse) geboorteakte van uw tweede kind (document 2), kopieën van de Duitse documenten van uw vader en zus (document 3), een kopie van de overlijdensakte (document 4) en van de identiteitskaart van uw moeder (document 5), een kopie van een attest van gezinssamenstelling (document 6) en een kopie van een DNA-onderzoek van de familie van uw echtgenote (document 7).

Op 29 oktober 2013 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw asielaanvraag, gezien er geen elementen aangebracht werden die de kans aanzienlijk groter maakten dat u en uw gezinsleden in aanmerking zouden komen voor een internationaal beschermingsstatuut. U ging in beroep tegen de beslissing bij de RVV. Voor de RVV zich uitsprak over uw zaak, werd de beslissing van het CGVS ingetrokken. Hierna werd uw asielaanvraag in overweging genomen door het CGVS. Dat gebeurde op 19 september 2014.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Om te beginnen moet benadrukt worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. De asielinstanties oordeelden in het kader van uw eerste asielerzoek dat u niet aannemelijk gemaakt had in Centraal-Irak te hebben gewoond tot aan uw vertrek uit Irak, en jullie beweringen over de problemen die jullie als gevolg van jullie geheim huwelijk zouden hebben gekend bleken eveneens ongeloofwaardig. Zo is jullie algemene geloofwaardigheid aangetast.

Daarbij komt dat jullie in jullie huidige asielaanvraag verklaringen afleggen die jullie algemene geloofwaardigheid nog verder op de helling zetten. Zo verklaart uw vrouw dat ze van 2000 tot 2005 in Syrië heeft gewoond (CGVS 10/22368Z, p. 4). Dat gegeven heeft zij echter niet vermeld in haar eerste asielaanvraag. Wanneer gevraagd wordt waarom zij dit niet eerder vermeld heeft, beweert uw echtgenote stellig dat ze het wel vermeld heeft (CGVS 10/22368Z, p. 4), terwijl uit de verslagen van de eerste asielaanvraag blijkt dat ze dat nooit vermeld heeft (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), gehoorverslag CGVS, stukken RVV). Integendeel, bij de registratie van haar eerste asielaanvraag stelde uw vrouw dat ze vanaf haar geboorte tot een maand voor haar vertrek uit Irak in Khanke (provincie Dahuk) gewoond heeft (verklaring DVZ 10/22368, punt 9). Over haar ouders verklaarde zij op dezelfde dag dat zij eveneens in Khanke woonden (verklaring DVZ 10/22368, punt 13). Ook tijdens het gehoor van haar eerste asielaanvraag op het CGVS (op 30 juni 2011) verklaarde uw vrouw nog dat haar ouders in Khanke woonden op het moment dat zij haar ouderlijk huis verliet (CGVS 10/22368, p. 6). Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS de DVZ vertelde ze wel dat haar zus in Duitsland was, maar verzweeg zij het feit dat haar vader en broers er ook waren (vragenlijst CGVS 10/22368, vraag 6). Nochtans verklaren u en uw vrouw in jullie tweede asielaanvraag dat haar vader al sinds 2000 in Duitsland verblijft. Vanaf 2006 zouden haar broers en zussen één voor één naar Duitsland vertrokken zijn (CGVS 11/14548Z, pp. 14-15 en CGVS 10/22368Z, pp. 4-5). Ook over uw eigen familie legde u misleidende verklaringen af. In uw eerste asielaanvraag verklaarde u immers geen familie te hebben in het Koerdische gebied (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 5). Tijdens uw tweede asielaanvraag verklaart u evenwel dat uw grootmoeder en uw ooms van vaderskant een tiental

jaar geleden naar Khanke in de provincie Dahuk verhuisd zijn (CGVS 11/14548Z, p. 2-3). Dat u en uw echtgenote misleidende verklaringen hebben afgelegd over jullie eigen verblijfplaatsen en over die van uw en haar familie, ondermijnt jullie algemene geloofwaardigheid verder.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt nog verder op losse schroeven gezet doordat u bij uw tweede asielaanvraag uw nationaliteitsbewijs weet voor te leggen, terwijl u bij uw eerste asielaanvraag beweerde er nooit één te hebben gehad (verklaringen DVZ 11/14548, punt 21). Met uw eerdere uitspraak geconfronteerd, beweert u dat u dat niet heeft gezegd en dat u sprak over uw identiteitskaart die u terug naar Irak wilde sturen (CGVS 11/14548Z, pp. 11-12). Deze uitspraken kunnen de aangehaalde incoherentie echter niet uitklaren. Uw algemene geloofwaardigheid werd wederom aangetast.

U verklaart nog dat u vreest geïsoleerd te worden door terroristen omwille van het feit dat uw vader majoor was in het Iraakse leger, waar hij aan terrorismebestrijding deed. U baseert deze vrees onder meer op uw bewering dat u, die weliswaar niet officieel aan het leger verbonden was, uw vader als lijfwacht begeleidde wanneer hij ging werken. U baseert deze vrees nog op uw bewering dat uw vader meermaals bedreigd werd omwille van zijn legerfunctie, en dat er daarbij eveneens bedreigingen aan uw adres geuit werden. Uw echtgenote voegt eraan toe dat er mensen zijn die naar u en naar uw vader op zoek zijn op de plaatsen waar jullie als militairen gewerkt hebben.

Er moet echter gesteld worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen dat u als lijfwacht met uw vader mee naar zijn werk ging. Om te beginnen werd in uw eerste asielaanvraag reeds vastgesteld dat u niet uit Centraal-Irak afkomstig was en dat u er gewoond zou hebben tot aan uw vertrek naar België. Daardoor kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u met uw vader mee ging naar zijn werk in Mosul en Tel Afar, twee plaatsen in Centraal-Irak. Bovendien verklaarde u in uw eerste asielaanvraag dat u 'veel' met uw vader mee naar het werk ging (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 8). U verklaarde toen nog dat u en uw vader in 2004-2005 bedreigd werden omwille van uw vaders werk. Daarna zou u niet meer met uw vader mee naar zijn werk gegaan zijn. Dat herhaalde u verschillende keren (CGVS 11/14548, gehoor 2, pp. 8-9). Tijdens hetzelfde gehoor beweerde u echter dat de laatste keer dat u met uw vader mee ging werken in 2008 was. Geconfronteerd met uw eerdere beweringen die hiermee strijdig zijn, zei u toen simpelweg dat u in 2008 nog één keer met uw vader mee ging werken (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 11), zonder evenwel de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren. De geloofwaardigheid van uw bewering dat u met uw vader mee naar het werk ging, was dus al aangetast. Daarbij komt nog dat u in uw tweede asielaanvraag zegt dat uw vader pas in 2005 zijn werk bij het leger hervatte (CGVS 11/14548Z, p. 4). U zou hem in 2007 gedurende zeven of acht maanden naar zijn werk begeleid hebben (CGVS 11/14548Z, p. 7). Geconfronteerd met de beweringen uit uw eerste asielaanvraag zegt u dat uw vader pas in 2005 opnieuw bij het leger ging en dat u hem niet van meet af aan kon begeleiden (CGVS 11/14548Z, p. 7). Door deze tegenstrijdigheden, die u niet weet uit te klaren, wordt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u uw vader naar zijn werk vergezelde opnieuw aangetast. Daarbij komt dat uw vader in Duitsland tijdens zijn asielaanvraag verklaarde dat u hem niet op het werk vergezelde (zie document 3). Hiermee geconfronteerd zegt u dat uw vader dit misschien zo stelde om u te beschermen. Hij zou misschien niet hebben willen vermelden dat u een wapen droeg in Irak (CGVS 11/14548Z, pp. 8-9). Deze –zuiver speculatieve– uitleg kan echter niet volstaan om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren. Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u uw vader naar zijn werk vergezelde ondermijnd. Daarbij komt verder nog dat u nauwelijks iets kan vertellen over uw activiteiten als lijfwacht van uw vader. Wanneer u gevraagd wordt om daarover te vertellen, zegt u dat u uw vader beschermde. Om meer precieze informatie gevraagd, stelt u zich meteen defensief op. U zegt: "Wat moet ik zeggen? Ik moet altijd mijn woorden herhalen". Opnieuw om meer concrete informatie gevraagd over een dag waarop u uw vader op zijn werk beschermde, zegt u dat u bij uw vader in de kazerne bleef om hem te beschermen, net zoals u dat thuis deed. Bij gevaarlijke opdrachten zou uw vader u niet meegenomen hebben (CGVS 11/14548Z, p. 8). Dat u niet meer specifiek informatie kan geven over uw taak als lijfwacht, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. Dat u, die uw vader gedurende een periode van verschillende maanden vergezeld zou hebben naar zijn werk, bovendien niet preciezer kan aanduiden waar de basis was waar uw vader werkte dan dat het in de buurt van Mosul en Tel Afar was (CGVS 11/14548Z, p. 4 en CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 11), is evenmin aannemelijk.

Ook uw verklaringen over de bedreigingen aan uw adres zijn niet geloofwaardig. Zo verklaarde u in uw eerste asielaanvraag dat deze bedreigingen in 2004-2005 waren (CGVS 11/14548, gehoor 2, pp. 8-9). Daarna werd u niet meer bedreigd (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 9). Dat was al niet coherent met de verklaringen die u aflegde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de DVZ. Toen stelde u immers dat de bedreigingen aan uw adres de reden waren dat uw vader u naar het buitenland stuurde (vragenlijst CGVS 11/14548, vraag 5), terwijl u pas in 2011 naar Europa vertrok. U klaart de aangehaalde tegenstrijdigheid niet uit, maar beaamt enkel dat dat niet klopt (CGVS 11/14548Z, p. 10). Dat er tegenstrijdigheden zijn in uw opeenvolgende verklaringen die u niet weet uit te klaren na een

confrontatie, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over de bedreigingen aan. De geloofwaardigheid van deze beweringen wordt nog verder op de helling gezet doordat uw vader weliswaar spreekt over bedreigingen en problemen voor militairen, maar dat hij eraan toevoegt dat zulke zaken hem niet persoonlijk overkomen zijn (zie document 3). Hiermee geconfronteerd zegt u niet te weten waarom vader dat zo gezegd heeft. U voegt eraan toe dat de dreigementen wel effectief gebeurd zijn, zonder evenwel uit te klaren hoe het komt dat uw verklaringen strijdig zijn met die van uw vader (CGVS 11/14548Z, p. 9). Ook dat draagt bij aan de teloorgang van de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Daarbij komt dat de verklaringen die u en uw vader afleggen over uw vaders functie in het leger ook niet helemaal coherent zijn. U verklaart dat uw vader terroristen bestreed. Voor zover u weet had uw vader geen andere functies (CGVS 11/14548Z, p. 6). Uw vader verklaarde daarentegen dat zijn hoofdtaak het uitbetalen van de lonen was, en dat hij, als lid van het leger, in die zin ook mee tegen terroristen streed (zie document 3). Dat uw vaders hoofdtaak de uitbetaling van lonen was, maar dat u dat niet zou hebben geweten, is niet geloofwaardig. Het lijkt er veeleer op dat u uw vaders taken gevaarlijker wil voorstellen dan ze waren. Wanneer u nog geconfronteerd wordt met uw vaders beweringen over zijn takenpakket, zegt u dat u niet elke keer naar uw vader kan bellen om hem vragen te stellen over zijn functie (CGVS 11/14548Z, p. 6). Gezien u zelf uw tweede asielaanvraag grotendeels baseert op uw vaders legerfunctie, mag het CGVS echter wel verwachten dat u zich daarover terdege informeert.

Uw vrouw tracht jullie beweerde vrees nog te actualiseren door te stellen dat u en uw vader nog steeds gezocht worden op de plaatsen waar uw vader werkte (verklaringen DVZ 10/22368Z, punt 20). Hoewel u hierover zelf niet sprak bij de registratie van uw tweede asielaanvraag, verklaart u op het CGVS wel dat dat klopt. U voegt eraan toe dat u en uw vader nergens met rust gelaten zouden worden. Wanneer er u meermaals gevraagd wordt hoe u weet dat er nu nog mensen naar u en naar uw vader op zoek zijn, zegt u dat de mensen onthouden wat uw vader gedaan heeft. Wanneer expliciet gevraagd wordt of u van iemand heeft gehoord wanneer of waar er mensen op zoek waren naar uw vader, zegt u dat u dat van niemand heeft vernomen (CGVS 11/14548Z, pp. 10-11). Nochtans beweerde uw echtgenote dat jullie daarvan op de hoogte gebracht werden via de broer van uw vader (verklaringen DVZ 10/10/22368Z, punt 20). Dat tast de geloofwaardigheid van jullie bewering dat u en uw vader nog gezocht worden aan. De geloofwaardigheid van deze bewering wordt helemaal op losse schroeven gezet doordat uw vrouw bij het CGVS zich hoegenaamd niets herinnert van de uitspraken die ze hierover bij de DVZ heeft gedaan (CGVS 10/22368Z, pp. 6-7).

Het feit dat u in uw eerste asielaanvraag niet aannemelijk wist te maken dat u in Centraal-Irak woonde, uw bewering dat uw vader in het leger zat in Centraal-Irak, de onaannemelijkheid van uw bewering dat u uw vader naar zijn werk vergezelde, de ongeloofwaardigheid van uw beweringen over de dreigementen aan uw adres, en de ongeloofwaardigheid van uw bewering dat u en uw vader nog steeds in Irak gezocht worden, zorgen ervoor dat uit het feit dat uw vader majoor was in het Iraakse leger niet volstaat om in uwen hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken, temeer omdat uw vader al jaren gestopt is met zijn werk bij het leger (CGVS 11/14548Z, pp. 4-5).

Daarnaast beweert u dat u als Yezidi in Irak vervolgingsfeiten meegemaakt hebt. Zo stelt u dat u ongeveer één of anderhalf jaar voor uw vertrek uit Irak een winkel wilde openen, maar dat men geen pand aan u wilde verhuren omwille van uw geloof (CGVS 11/14548Z, p. 16). Aan deze bewering kan niet zomaar geloof gehecht worden. Uw algemene geloofwaardigheid is immers al aangetast, en bovendien heeft u dit nooit eerder vermeld. Gevraagd waarom u dit niet ter sprake bracht bij uw eerste asielaanvraag, zegt u dat u het nu ter sprake bracht omdat er nu naar uw problemen werd gevraagd. Geconfronteerd met de opmerking dat er in al uw voorgaande interviews eveneens naar uw problemen gevraagd werd, maar dat u deze gebeurtenissen toen niet hebt vermeld, herhaalt u uw eerdere woorden. U voegt eraan toe dat het CGVS de situatie van de Yezidi beter kent dat u zelf en dat u daarom toch niet alles hoeft uit te leggen (CGVS 11/14548Z, p. 17). Wanneer daarbij op gewezen wordt dat het in eerste instantie de taak van de asielzoeker is om alle relevante elementen aan te brengen, zegt u enkel nog 'Wat ik weet vertel ik u en wat ik niet weet kan ik u niet vertellen, dat is het' (CGVS 11/14548Z, p. 17). Dat u niet kan uitklaren waarom u dit element niet eerder te berde hebt gebracht, tast de geloofwaardigheid ervan aan. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u geen pand kon huren omwille van uw religie. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u ervanuit gaat dat het pand u geweigerd werd om die reden, maar dat u daarvoor geen concrete aanwijzingen had. U zei enkel dat u wist wat Yezidi meemaken (CGVS 11/14548Z, p. 16). Wat er ook van zij, het feit dat iemand zijn pand niet aan u zou willen verhuren omwille van uw geloof is weliswaar verwerpelijk, maar is niet zwaarwichtig genoeg om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de bepalingen van de subsidiaire bescherming.

Hierbij moet nog opgemerkt worden dat het loutere feit dat u tot de Yezidi-gemeenschap behoort, niet volstaat om te besluiten dat u met redelijke waarschijnlijkheid vervolging zal ondervinden bij terugkeer naar Irak en dat er derhalve voor u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. Immers, gezien uw echtgenote afkomstig is uit Noord-Irak en gezien hieronder zal blijken dat moet aangenomen worden dat ook u uit Noord-Irak afkomstig bent, moet in casu de situatie voor Yezidi in Noord-Irak onder de loep genomen worden.

Wat betreft de houding van de Iraakse overheid in gebieden onder leiding van de Koerdische regionale autoriteiten (KRG), wordt vastgesteld dat de Yezidi-gemeenschap politiek vertegenwoordigd is. Zo zijn er nog zes Yezidi's in het parlement gekozen via de Kurdistan Alliance List. Er is geen sprake van systematische schending van fundamentele rechten van de Yezidi-gemeenschap. Er is geen beperking van de toegang tot onderwijs, waar leden van de Yezidi-gemeenschap zijn vrijgesteld van het Islamitisch religieus onderricht, hoewel er wel klachten zijn over sociale druk vanwege moslims en de aanwezigheid van Islamitische elementen in andere lessen.

Wat betreft de handelingen van niet-overheidsactoren moet gesteld worden dat er in KRG-gebied evenmin kan worden gesproken over een veralgemeende vervolging van de Yezidi-gemeenschap. De afgelopen jaren zijn er wel verschillende incidenten geweest waarbij religieuze minderheden als slachtoffer betrokken waren. Deze incidenten waren echter niet direct gericht tegen de religieuze status van de slachtoffers, maar tegen de aanwezigheid van on-islamitische elementen in de samenleving, waarvan religieuze minderheden doorgaans het slachtoffer werden. Zo werden onder andere slijterijen en massagesalons, die voornamelijk eigendom zijn van christenen en Yezidi's, regelmatig het doelwit van geweld. Hieruit kan echter geenszins afgeleid worden dat er een systematische vervolging van de Yezidi-gemeenschap door niet-overheidsactoren zou zijn in KRG-gebied.

Wat betreft de recente acties van Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) (ISIS), later Islamic State (IS) genoemd, die tegen Yezidi gericht waren, moet opgemerkt worden dat deze beperkt bleven tot het noordelijke deel van Centraal-Irak, met name Sinjar in de provincie Ninawa. Andere problemen voor Yezidi's zouden zich voordoen in de betwiste gebieden. Er worden echter geen recente berichten teruggevonden over tegen Yezidi gerichte acties in één van de gebieden onder leiding van de Koerdische regionale autoriteiten (KRG). Integendeel, uit verschillende bronnen blijkt juist dat veel Yezidi die de precare veiligheidssituatie in Centraal-Irak ontvluchten zich juist naar Koerdisch gebied begeven.

De documenten die u in uw tweede asielaanvraag neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De (Duitse) geboorteakte van uw tweede kind en de kopie van een DNA-onderzoek van de familie van uw echtgenote houden geen verband met de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en vrees. De documenten van de Duitse asielpprocedure van uw vader en zus, ondersteunen uw verklaring dat zij er als vluchteling erkend zijn. Dat wordt in deze niet betwist. Hoewel deze stukken wel informatie geven over de verklaringen die uw vader heeft afgelegd in het kader van zijn asielaanvraag, geven ze geen informatie over de reden waarom uw vader het vluchtelingenstatuut toegekend werd. Hoe dan ook, uit bovenstaande argumentatie blijkt evenwel dat uw verklaringen niet coherent zijn met die van uw vader. In die zin kunnen deze documenten evenmin ondersteuning bieden voor uw beweerde vrees omwille van uw vaders functie of voor uw verklaringen over uw verblijfplaatsen.

Uw nationaliteitsbewijs is evenmin van dien aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst te herstellen. Het document werd er immers op 5 oktober 2009 afgeleverd in Dahuk zodat het uw beweringen over uw herkomst uit Centraal-Irak, meer bepaald uit de provincie Ninawa, niet aantoon. Integendeel, uit informatie die op het CGVS beschikbaar is en die aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat Iraakse nationaliteitsbewijzen worden aangevraagd bij de afdeling burgerlijke stand van de provincie waar men geregistreerd staat en ook daar in ontvangst moeten worden genomen. Uit het nationaliteitsbewijs kan dus worden afgeleid dat u in 2009 geregistreerd was in de provincie Dahuk in Noord-Irak en niet in Centraal-Irak zoals u naar aanleiding van uw eerste asielverzoek beweerde (CGVS 11/14548, gehoor 1, pp. 2-3). U geeft overigens bij de registratie van uw tweede asielaanvraag wel toe dat u in de provincie Dahuk verbleven hebt (DVZ verklaring 11/14548Z, punt 10). Wanneer hiernaar gevraagd wordt tijdens uw gehoor op het CGVS, ontkent u opnieuw in alle toonaarden dat u in de provincie Dahuk gewoond hebt. U beweert dat u er enkel kennissen had en er naar toe ging om documenten af te halen (CGVS 11/14548Z, p. 12). Gezien u bij de DVZ letterlijk zei dat u ook in Semel, een stad in Dahuk gewoond hebt (DVZ verklaring 11/14548Z, punt 10), kan uw antwoord de aangehaalde tegenstrijdigheid niet uitklaren. Opnieuw moet dus geconstateerd worden dat u tracht de Belgische asielinstanties te misleiden over uw ware verblijfplaatsen.

Ook de kopie van de overlijdensakte en identiteitskaart van uw moeder en uw certificaat van gezinssamenstelling werden uitgegeven in Noord-Irak, namelijk in Dahuk en Semel. Ook uit deze documenten kan bijgevolg niet worden afgeleid dat u afkomstig zou zijn uit Centraal Irak. Integendeel, ook deze documenten zijn wijzen erop dat u uit Noord-Irak afkomstig bent, zoals uw verklaringen en uw beperkte kennis over Centraal Irak en uw nationaliteitsbewijs reeds deden vermoeden.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, moet worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien afgeleid moest worden dat u en uw vrouw allebei uit Noord-Irak afkomstig zij, wordt in casu de veiligheidssituatie in Noord-Irak worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de drie noordelijke provincies Dahuk, Erbil en Suleymaniyah, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. Het IS-offensief heeft tot op heden geen effect op de veiligheidssituatie in KRG. De KRG toonde zich in de verdediging tegen ISIS sterker dan de Iraakse centrale regering. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden waarover de Koerdische peshmerga de militaire controle verworven hadden nadat het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal uit deze regio had teruggetrokken. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de drie noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Hoewel er cellen van opstandelingen van diverse pluimage aanwezig zijn, blijft hun impact beperkt. Er vond de voorbije zeven jaar één grootschalige aanslag plaats in KRG-gebied, met name op 29 september 2013. Sindsdien bleven grootschalige aanslagen door IS in KRG uit. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. De spanningen om olie, budget en de betwiste gebieden zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal-Iraakse regering weliswaar op scherp, maar dit heeft nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS. Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKKdoelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd. De recente influx van meer dan 250.000 Syrische vluchtelingen en 700.000 IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft tot slot geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dahuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Ook in de asielaanvraag van uw echtgenote (R.N.H.) (O.V. 6.729.488; CGVS 10/22368Z) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van de tweede verzoekende partij, R.N.H. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger en aanhanger van het Yezidi-geloof. U beweert in Dahuk in Noord-Irak geboren te zijn. U hebt Irak verlaten op 13 of 14 november 2010, samen met uw echtgenoot (S.S.H.) (O.V.6.797.824; CGVS 11/14548). Jullie zouden naar Turkije zijn gereisd. Op de dag van uw aankomst in Turkije, zou u uw echtgenoot zijn kwijtgeraakt. U bent alleen verder gereisd naar België waar u op 26 november 2010 asiel hebt aangevraagd. Uw man zou, na teruggestuurd te zijn geweest naar Irak, opnieuw vertrokken zijn en via Turkije naar België zijn gereisd. Hier kwam hij aan op 10 april 2011. De dag erna vroeg hij asiel aan.

U verklaarde dat u vreesde te worden vermoord door uw familie omdat u in het geheim met uw echtgenoot bent weggelopen en gehuwd. Uw man vreesde ook te worden vermoord door terroristen omdat hij en zijn vader in het leger zaten en zijn vader actief was in terrorismebestrijding. Ze zouden het op zijn leven gemunt hebben. Op 29 december 2011 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon geen geloof gehecht worden aan de bewering dat uw echtgenoot uit Centraal-Irak afkomstig was. Bijgevolg kon ook aan de problemen die jullie er zou hebben gehad hebben geen geloof worden gehecht. Bovendien waren er geloofwaardigheidsproblemen met de verklaringen die u en uw echtgenoot over uw problemen hebben afgelegd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS op 13 maart 2012.

In april 2012 reisde u naar Duitsland. Daar had u soms contact met uw ouders, die er de vluchtelingenstatus hebben. In januari 2013 is uw schoonvader naar Duitsland gekomen met uw schoonzus. Intussen zijn zij beiden als vluchteling erkend. U vroeg op 25 september 2013 asiel aan in Duitsland, maar werd naar België teruggestuurd. Op 26 september 2013 vroeg u voor een tweede keer asiel aan in België. U vreest nog steeds problemen omwille van het voormalige beroep van uw man en schoonvader. U vreest ook vervolgd te worden omwille van uw geloofsovertuiging.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u geen nieuwe documenten voor. Uw echtgenoot legt de volgende documenten voor bij zijn tweede asielaanvraag: zijn nationaliteitsbewijs, de (Duitse) geboorteakte van uw tweede kind, kopieën van de Duitse documenten van uw schoonvader en schoonzus, een kopie van de overlijdensakte en van de identiteitskaart van uw schoonmoeder, een kopie van een attest van gezinssamenstelling van zijn familie en een kopie van een DNA-onderzoek van uw familie.

Op 29 oktober 2013 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw asielaanvraag, gezien er geen elementen aangebracht werden die de kans aanzienlijk groter maakten dat u en uw gezinsleden in aanmerking zouden komen voor een internationaal beschermingsstatuut. U ging in beroep tegen de beslissing bij de RVV. Voor de RVV zich uitsprak over uw zaak, werd de beslissing van het CGVS ingetrokken. Hierna werd uw asielaanvraag in overweging genomen door het CGVS. Dat gebeurde op 19 september 2014.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw echtgenoot baseert. Aangezien inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot een beslissing van tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw asielaanvraag geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Om te beginnen moet benadrukt worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. De asielinstanties oordeelden in het kader van uw eerste asielverzoek dat u niet aannemelijk gemaakt had in Centraal-Irak te hebben gewoond tot aan uw vertrek uit Irak, en jullie beweringen over de problemen die jullie als gevolg van jullie geheim huwelijk zouden hebben gekend bleken eveneens ongeloofwaardig. Zo is jullie algemene geloofwaardigheid aangetast.

Daarbij komt dat jullie in jullie huidige asielaanvraag verklaringen afleggen die jullie algemene geloofwaardigheid nog verder op de helling zetten. Zo verklaart uw vrouw dat ze van 2000 tot 2005 in Syrië heeft gewoond (CGVS 10/22368Z, p. 4). Dat gegeven heeft zij echter niet vermeld in haar eerste asielaanvraag. Wanneer gevraagd wordt waarom zij dit niet eerder vermeld heeft, beweert uw echtgenote stellig dat ze het wel vermeld heeft (CGVS 10/22368Z, p. 4), terwijl uit de verslagen van de eerste asielaanvraag blijkt dat ze dat nooit vermeld heeft (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), gehoorverslag CGVS, stukken RVV). Integendeel, bij de registratie van haar eerste asielaanvraag stelde uw vrouw dat ze vanaf haar geboorte tot een maand voor haar vertrek uit Irak in Khanke (provincie Dahuk) gewoond heeft (verklaring DVZ 10/22368, punt 9). Over haar ouders verklaarde zij op dezelfde dag dat zij eveneens in Khanke woonden (verklaring DVZ 10/22368, punt 13). Ook tijdens het gehoor van haar eerste asielaanvraag op het CGVS (op 30 juni 2011) verklaarde uw vrouw nog dat haar ouders in Khanke woonden op het moment dat zij haar ouderlijk huis verliet (CGVS 10/22368, p. 6). Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS de DVZ vertelde ze wel dat haar zus in Duitsland was, maar verzweeg zij het feit dat haar vader en broers er ook waren (vragenlijst CGVS 10/22368, vraag 6). Nochtans verklaren u en uw vrouw in jullie tweede asielaanvraag dat haar vader al sinds 2000 in Duitsland verblijft. Vanaf 2006 zouden haar broers en zussen één voor één naar Duitsland vertrokken zijn (CGVS 11/14548Z, pp. 14-15 en CGVS 10/22368Z, pp. 4-5). Ook over uw eigen familie legde u misleidende verklaringen af. In uw eerste asielaanvraag verklaarde u immers geen familie te hebben in het Koerdische gebied (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 5). Tijdens uw tweede asielaanvraag verklaart u evenwel dat uw grootmoeder en uw ooms van vaderskant een tiental jaar geleden naar Khanke in de provincie Dahuk verhuisd zijn (CGVS 11/14548Z, p. 2-3). Dat u en uw echtgenote misleidende verklaringen hebben afgelegd over jullie eigen verblijfplaatsen en over die van uw en haar familie, ondermijnt jullie algemene geloofwaardigheid verder.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt nog verder op losse schroeven gezet doordat u bij uw tweede asielaanvraag uw nationaliteitsbewijs weet voor te leggen, terwijl u bij uw eerste asielaanvraag beweerde er nooit één te hebben gehad (verklaringen DVZ 11/14548, punt 21). Met uw eerdere uitspraak geconfronteerd, beweert u dat u dat niet heeft gezegd en dat u sprak over uw identiteitskaart die u terug naar Irak wilde sturen (CGVS 11/14548Z, pp. 11-12). Deze uitspraken kunnen de aangehaalde incoherentie echter niet uitklaren. Uw algemene geloofwaardigheid werd wederom aangetast.

U verklaart nog dat u vreest geïdoleerd te worden door terroristen omwille van het feit dat uw vader majoor was in het Iraakse leger, waar hij aan terrorismebestrijding deed. U baseert deze vrees onder meer op uw bewering dat u, die weliswaar niet officieel aan het leger verbonden was, uw vader als lijfwacht begeleidde wanneer hij ging werken. U baseert deze vrees nog op uw bewering dat uw vader meermaals bedreigd werd omwille van zijn legerfunctie, en dat er daarbij eveneens bedreigingen aan uw adres geuit werden. Uw echtgenote voegt eraan toe dat er mensen zijn die naar u en naar uw vader op zoek zijn op de plaatsen waar jullie als militairen gewerkt hebben.

Er moet echter gesteld worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen dat u als lijfwacht met uw vader mee naar zijn werk ging. Om te beginnen werd in uw eerste asielaanvraag reeds vastgesteld dat u niet uit Centraal-Irak afkomstig was en dat u er gewoond zou hebben tot aan uw vertrek naar België. Daardoor kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u met uw vader mee ging naar zijn werk in Mosul en Tel Afar, twee plaatsen in Centraal-Irak. Bovendien verklaarde u in uw eerste asielaanvraag dat u 'veel' met uw vader mee naar het werk ging (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 8). U verklaarde toen nog dat u en uw vader in 2004-2005 bedreigd werden omwille van uw vaders werk. Daarna zou u niet meer met uw vader mee naar zijn werk gegaan zijn. Dat herhaalde u verschillende keren (CGVS 11/14548, gehoor 2, pp. 8-9). Tijdens hetzelfde gehoor beweerde u echter dat de laatste keer dat u met uw vader mee ging werken in 2008 was. Geconfronteerd met uw eerdere beweringen die hiermee strijdig zijn, zei u toen simpelweg dat u in 2008 nog één keer met uw vader mee ging werken (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 11), zonder evenwel de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren. De geloofwaardigheid van uw bewering dat u met uw vader mee naar het werk ging, was dus al aangetast. Daarbij komt nog dat u in uw tweede asielaanvraag zegt dat uw vader pas in 2005 zijn werk bij het leger hervatte (CGVS 11/14548Z, p. 4). U zou hem in 2007 gedurende zeven of acht maanden naar zijn werk begeleid hebben (CGVS 11/14548Z, p. 7). Geconfronteerd met de beweringen uit uw eerste asielaanvraag zegt u dat uw vader pas in 2005 opnieuw bij het leger ging en dat u hem niet van meet af aan kon begeleiden (CGVS 11/14548Z, p. 7). Door deze tegenstrijdigheden, die u niet weet uit te klaren, wordt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u uw vader naar zijn werk vergezelde opnieuw aangetast. Daarbij komt dat uw vader in Duitsland tijdens zijn asielaanvraag verklaarde dat u hem niet op het werk vergezelde (zie document 3). Hiermee geconfronteerd zegt u dat uw vader dit misschien zo stelde om u te beschermen. Hij zou misschien niet hebben willen vermelden dat u een wapen droeg in Irak (CGVS 11/14548Z, pp. 8-9). Deze –zuiver speculatieve– uitleg kan echter niet volstaan om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te

klaren. Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u uw vader naar zijn werk vergezelde ondermijnd. Daarbij komt verder nog dat u nauwelijks iets kan vertellen over uw activiteiten als lijfwacht van uw vader. Wanneer u gevraagd wordt om daarover te vertellen, zegt u dat u uw vader beschermde. Om meer precieze informatie gevraagd, stelt u zich meteen defensief op. U zegt: "Wat moet ik zeggen? Ik moet altijd mijn woorden herhalen". Opnieuw om meer concrete informatie gevraagd over een dag waarop u uw vader op zijn werk beschermde, zegt u dat u bij uw vader in de kazerne bleef om hem te beschermen, net zoals u dat thuis deed. Bij gevaarlijke opdrachten zou uw vader u niet meegenomen hebben (CGVS 11/14548Z, p. 8). Dat u niet meer specifiek informatie kan geven over uw taak als lijfwacht, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. Dat u, die uw vader gedurende een periode van verschillende maanden vergezeld zou hebben naar zijn werk, bovendien niet preciezer kan aanduiden waar de basis was waar uw vader werkte dan dat het in de buurt van Mosul en Tel Afar was (CGVS 11/14548Z, p. 4 en CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 11), is evenmin aannemelijk.

Ook uw verklaringen over de bedreigingen aan uw adres zijn niet geloofwaardig. Zo verklaarde u in uw eerste asielaanvraag dat deze bedreigingen in 2004-2005 waren (CGVS 11/14548, gehoor 2, pp. 8-9). Daarna werd u niet meer bedreigd (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 9). Dat was al niet coherent met de verklaringen die u aflegde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de DVZ. Toen stelde u immers dat de bedreigingen aan uw adres de reden waren dat uw vader u naar het buitenland stuurde (vragenlijst CGVS 11/14548, vraag 5), terwijl u pas in 2011 naar Europa vertrok. U klaart de aangehaalde tegenstrijdigheid niet uit, maar beaamt enkel dat dat niet klopt (CGVS 11/14548Z, p. 10). Dat er tegenstrijdigheden zijn in uw opeenvolgende verklaringen die u niet weet uit te klaren na een confrontatie, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over de bedreigingen aan. De geloofwaardigheid van deze beweringen wordt nog verder op de helling gezet doordat uw vader weliswaar spreekt over bedreigingen en problemen voor militairen, maar dat hij eraan toevoegt dat zulke zaken hem niet persoonlijk overkomen zijn (zie document 3). Hiermee geconfronteerd zegt u niet te weten waarom vader dat zo gezegd heeft. U voegt eraan toe dat de dreigementen wel effectief gebeurd zijn, zonder evenwel uit te klaren hoe het komt dat uw verklaringen strijdig zijn met die van uw vader (CGVS 11/14548Z, p. 9). Ook dat draagt bij aan de teloorgang van de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Daarbij komt dat de verklaringen die u en uw vader afleggen over uw vaders functie in het leger ook niet helemaal coherent zijn. U verklaart dat uw vader terroristen bestreed. Voor zover u weet had uw vader geen andere functies (CGVS 11/14548Z, p. 6). Uw vader verklaarde daarentegen dat zijn hoofdtaak het uitbetalen van de lonen was, en dat hij, als lid van het leger, in die zin ook mee tegen terroristen streed (zie document 3). Dat uw vaders hoofdtaak de uitbetaling van lonen was, maar dat u dat niet zou hebben geweten, is niet geloofwaardig. Het lijkt er veeleer op dat u uw vaders taken gevaarlijker wil voorstellen dan ze waren. Wanneer u nog geconfronteerd wordt met uw vaders beweringen over zijn takenpakket, zegt u dat u niet elke keer naar uw vader kan bellen om hem vragen te stellen over zijn functie (CGVS 11/14548Z, p. 6). Gezien u zelf uw tweede asielaanvraag grotendeels baseert op uw vaders legerfunctie, mag het CGVS echter wel verwachten dat u zich daarover terdege informeert.

Uw vrouw tracht jullie beweemde vrees nog te actualiseren door te stellen dat u en uw vader nog steeds gezocht worden op de plaatsen waar uw vader werkte (verklaringen DVZ 10/22368Z, punt 20). Hoewel u hierover zelf niet sprak bij de registratie van uw tweede asielaanvraag, verklaart u op het CGVS wel dat dat klopt. U voegt eraan toe dat u en uw vader nergens met rust gelaten zouden worden. Wanneer er u meermaals gevraagd wordt hoe u weet dat er nu nog mensen naar u en naar uw vader op zoek zijn, zegt u dat de mensen onthouden wat uw vader gedaan heeft. Wanneer expliciet gevraagd wordt of u van iemand heeft gehoord wanneer of waar er mensen op zoek waren naar uw vader, zegt u dat u dat van niemand heeft vernomen (CGVS 11/14548Z, pp. 10-11). Nochtans beweemde uw echtgenote dat jullie daarvan op de hoogte gebracht werden via de broer van uw vader (verklaringen DVZ 10/10/22368Z, punt 20). Dat tast de geloofwaardigheid van jullie bewering dat u en uw vader nog gezocht worden aan. De geloofwaardigheid van deze bewering wordt helemaal op losse schroeven gezet doordat uw vrouw bij het CGVS zich hoegenaamd niets herinnert van de uitspraken die ze hierover bij de DVZ heeft gedaan (CGVS 10/22368Z, pp. 6-7).

Het feit dat u in uw eerste asielaanvraag niet aannemelijk wist te maken dat u in Centraal-Irak woonde, uw bewering dat uw vader in het leger zat in Centraal-Irak, de onaannemelijkheid van uw bewering dat u uw vader naar zijn werk vergezelde, de ongeloofwaardigheid van uw beweringen over de dreigementen aan uw adres, en de ongeloofwaardigheid van uw bewering dat u en uw vader nog steeds in Irak gezocht worden, zorgen ervoor dat uit het feit dat uw vader majoor was in het Iraakse leger niet volstaat om in uwen hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken, temeer omdat uw vader al jaren gestopt is met zijn werk bij het leger (CGVS 11/14548Z, pp.4-5).

Daarnaast beweert u dat u als Yezidi in Irak vervolgingsfeiten meegemaakt hebt. Zo stelt u dat u ongeveer één of anderhalf jaar voor uw vertrek uit Irak een winkel wilde openen, maar dat men geen

pand aan u wilde verhuren omwille van uw geloof (CGVS 11/14548Z, p. 16). Aan deze bewering kan niet zomaar geloof gehecht worden. Uw algemene geloofwaardigheid is immers al aangetast, en bovendien heeft u dit nooit eerder vermeld. Gevraagd waarom u dit niet ter sprake bracht bij uw eerste asielaanvraag, zegt u dat u het nu ter sprake bracht omdat er nu naar uw problemen werd gevraagd. Geconfronteerd met de opmerking dat er in al uw voorgaande interviews eveneens naar uw problemen gevraagd werd, maar dat u deze gebeurtenissen toen niet hebt vermeld, herhaalt u uw eerdere woorden. U voegt eraan toe dat het CGVS de situatie van de Yezidi beter kent dat u zelf en dat u daarom toch niet alles hoeft uit te leggen (CGVS 11/14548Z, p. 17). Wanneer daarbij op gewezen wordt dat het in eerste instantie de taak van de asielzoeker is om alle relevante elementen aan te brengen, zegt u enkel nog 'Wat ik weet vertel ik u en wat ik niet weet kan ik u niet vertellen, dat is het' (CGVS 11/14548Z, p. 17). Dat u niet kan uitklaren waarom u dit element niet eerder te berde hebt gebracht, tast de geloofwaardigheid ervan aan. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u geen pand kon huren omwille van uw religie. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u ervanuit gaat dat het pand u geweigerd werd om die reden, maar dat u daarvoor geen concrete aanwijzingen had. U zei enkel dat u wist wat Yezidi meemaken (CGVS 11/14548Z, p. 16). Wat er ook van zij, het feit dat iemand zijn pand niet aan u zou willen verhuren omwille van uw geloof is weliswaar verwerpelijk, maar is niet zwaarwichtig genoeg om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de bepalingen van de subsidiaire bescherming.

Hierbij moet nog opgemerkt worden dat het loutere feit dat u tot de Yezidi-gemeenschap behoort, niet volstaat om te besluiten dat u met redelijke waarschijnlijkheid vervolging zal ondervinden bij terugkeer naar Irak en dat er derhalve voor u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. Immers, gezien uw echtgenote afkomstig is uit Noord-Irak en gezien hieronder zal blijken dat moet aangenomen worden dat ook u uit Noord-Irak afkomstig bent, moet in casu de situatie voor Yezidi in Noord-Irak onder de loep genomen worden.

Wat betreft de houding van de Iraakse overheid in gebieden onder leiding van de Koerdische regionale autoriteiten (KRG), wordt vastgesteld dat de Yezidi-gemeenschap politiek vertegenwoordigd is. Zo zijn er nog zes Yezidi's in het parlement gekozen via de Kurdistan Alliance List. Er is geen sprake van systematische schending van fundamentele rechten van de Yezidi-gemeenschap. Er is geen beperking van de toegang tot onderwijs, waar leden van de Yezidi-gemeenschap zijn vrijgesteld van het Islamitisch religieus onderricht, hoewel er wel klachten zijn over sociale druk vanwege moslims en de aanwezigheid van Islamitische elementen in andere lessen.

Wat betreft de handelingen van niet-overheidsactoren moet gesteld worden dat er in KRG-gebied evenmin kan worden gesproken over een veralgemeende vervolging van de Yezidi-gemeenschap. De afgelopen jaren zijn er wel verschillende incidenten geweest waarbij religieuze minderheden als slachtoffer betrokken waren. Deze incidenten waren echter niet direct gericht tegen de religieuze status van de slachtoffers, maar tegen de aanwezigheid van on-islamitische elementen in de samenleving, waarvan religieuze minderheden doorgaans het slachtoffer werden. Zo werden onder andere slijterijen en massagesalons, die voornamelijk eigendom zijn van christenen en Yezidi's, regelmatig het doelwit van geweld. Hieruit kan echter geenszins afgeleid worden dat er een systematische vervolging van de Yezidi-gemeenschap door niet-overheidsactoren zou zijn in KRG-gebied.

Wat betreft de recente acties van Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) (ISIS), later Islamic State (IS) genoemd, die tegen Yezidi gericht waren, moet opgemerkt worden dat deze beperkt bleven tot het noordelijke deel van Centraal-Irak, met name Sinjar in de provincie Ninawa. Andere problemen voor Yezidi's zouden zich voordoen in de betwiste gebieden. Er worden echter geen recente berichten teruggevonden over tegen Yezidi gerichte acties in één van de gebieden onder leiding van de Koerdische regionale autoriteiten (KRG). Integendeel, uit verschillende bronnen blijkt juist dat veel Yezidi die de precare veiligheidssituatie in Centraal-Irak ontvluchten zich juist naar Koerdisch gebied begeven.

De documenten die u in uw tweede asielaanvraag neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De (Duitse) geboorteakte van uw tweede kind en de kopie van een DNA-onderzoek van de familie van uw echtgenote houden geen verband met de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en vrees. De documenten van de Duitse asielpprocedure van uw vader en zus, ondersteunen uw verklaring dat zij er als vluchteling erkend zijn. Dat wordt in deze niet betwist. Hoewel deze stukken wel informatie geven over de verklaringen die uw vader heeft afgelegd in het kader van zijn asielaanvraag, geven ze geen informatie over de reden waarom uw vader het vluchtelingenstatuut toegekend werd. Hoe dan ook, uit bovenstaande argumentatie blijkt evenwel dat uw verklaringen niet coherent zijn met die van uw vader. In die zin kunnen deze documenten evenmin ondersteuning bieden voor uw beweerd vrees omwille van uw vaders functie of voor uw verklaringen over uw verblijfplaatsen.

Uw nationaliteitsbewijs is evenmin van dien aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst te herstellen. Het document werd er immers op 5 oktober 2009 afgeleverd in Dahuk zodat het

uw beweringen over uw herkomst uit Centraal-Irak, meer bepaald uit de provincie Ninawa, niet aantoon. Integendeel, uit informatie die op het CGVS beschikbaar is en die aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat Iraakse nationaliteitsbewijzen worden aangevraagd bij de afdeling burgerlijke stand van de provincie waar men geregistreerd staat en ook daar in ontvangst moeten worden genomen. Uit het nationaliteitsbewijs kan dus worden afgeleid dat u in 2009 geregistreerd was in de provincie Dahuk in Noord-Irak en niet in Centraal-Irak zoals u naar aanleiding van uw eerste asielerzoek beweerde (CGVS 11/14548, gehoor 1, pp. 2-3). U geeft overigens bij de registratie van uw tweede asielaanvraag wel toe dat u in de provincie Dahuk verbleven hebt (DVZ verklaring 11/14548Z, punt 10). Wanneer hiernaar gevraagd wordt tijdens uw gehoor op het CGVS, ontkent u opnieuw in alle toonaarden dat u in de provincie Dahuk gewoond hebt. U beweert dat u er enkel kennissen had en er naar toe ging om documenten af te halen (CGVS 11/14548Z, p. 12). Gezien u bij de DVZ letterlijk zei dat u ook in Semel, een stad in Dahuk gewoond hebt (DVZ verklaring 11/14548Z, punt 10), kan uw antwoord de aangehaalde tegenstrijdigheid niet uitklaren. Opnieuw moet dus geconstateerd worden dat u tracht de Belgische asielinstanties te misleiden over uw ware verblijfplaatsen.

Ook de kopie van de overlijdensakte en identiteitskaart van uw moeder en uw certificaat van gezinssamenstelling werden uitgegeven in Noord-Irak, namelijk in Dahuk en Semel. Ook uit deze documenten kan bijgevolg niet worden afgeleid dat u afkomstig zou zijn uit Centraal Irak. Integendeel, ook deze documenten zijn wijzen erop dat u uit Noord-Irak afkomstig bent, zoals uw verklaringen en uw beperkte kennis over Centraal Irak en uw nationaliteitsbewijzen reeds deden vermoeden.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, moet worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien afgeleid moest worden dat u en uw vrouw allebei uit Noord-Irak afkomstig zij, wordt in casu de veiligheidssituatie in Noord-Irak worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de drie noordelijke provincies Dahuk, Erbil en Sulejmaniyah, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. Het IS-offensief heeft tot op heden geen effect op de veiligheidssituatie in KRG. De KRG toonde zich in de verdediging tegen ISIS sterker dan de Iraakse centrale regering. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden waarover de Koerdische peshmerga de militaire controle verworven hadden nadat het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal uit deze regio had teruggetrokken. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de drie noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Hoewel er cellen van opstandelingen van diverse pluimage aanwezig zijn, blijft hun impact beperkt. Er vond de voorbije zeven jaar één grootschalige aanslag plaats in KRG-gebied, met name op 29 september 2013. Sindsdien bleven grootschalige aanslagen door IS in KRG uit. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. De spanningen om olie, budget en de betwiste gebieden zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal-Iraakse regering weliswaar op scherp, maar dit heeft nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS. Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKKdoelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden

in 2014 nageleefd. De recente influx van meer dan 250.000 Syrische vluchtelingen en 700.000 IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft tot slot geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dahuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Ook in de asielaanvraag van uw echtgenote (R.N.H.) (O.V. 6.729.488; CGVS 10/22368Z) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht.

Zij benadrukken dat de erkenning van verzoekers vader en zus in Duitsland een belangrijk element is en een bewijs vormt van de gegrondheid van de vrees voor vervolging ingevolge het voormalige beroep van verzoekers vader. Minstens blijkt uit dit stuk dat verzoeker de zoon is van een ex-militair en in die zin tot een sociale groep behoort die zich in Irak in een preciaire situatie bevindt.

Verzoeker heeft altijd volgehouden van Centraal-Irak te zijn en staaft dit met zijn nationaliteitsbewijs. Hij gaf reeds tijdens zijn eerste asielaanvraag aan dat hij dit had doch dat dit niet in België was. Het is onredelijk om dit document terzijde te schuiven door de verklaring naar aanleiding van zijn allereerste gehoor bij de DVZ terwijl hij reeds tijdens de eerste asielaanvraag bij het CGVS aangaf dat het een misverstand betrof. Het nationaliteitsbewijs moet ernstig worden genomen, zeker gelet op de preciaire situatie in de regio vanwaar verzoeker afkomstig stelt te zijn. Verzoeker volhardt een Yezidi uit Centraal-Irak te zijn, wat een vrees voor vervolging of ernstige schade impliceert.

2.1.2. Verzoekende partijen beroepen zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Zij betogen dat uitgegaan moet worden van actuele informatie en stellen dat het CGVS zich grotendeels baseert op bronnen die dateren van voor de escalatie van het conflict in noordelijke richting in augustus 2014 wanneer IS zijn offensief in de richting van het Noorden inzette. Verzoekende partijen citeren uit de informatie van het CGVS en leiden hieruit af dat er in de KRG, de Koerdische autonome regio, een reële dreiging bestaat. Verder verwijzen zij naar en citeren zij uit het Nederlandse Ambtsbericht Irak van september 2014 en de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van 27 oktober 2014. Verzoekende partijen betogen dat de situatie in het Noorden van Irak volatiel is, dat het onmogelijk is om in te schatten hoe de situatie met IS er zal evolueren en dat aan de voorwaarden van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet is voldaan. Zij vragen in ondergeschikte orde om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek naar de actuele veiligheidssituatie in Noord-Irak.

2.2. Verweerder legt op 13 maart 2015 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie zoals opgenomen in het administratief dossier, met name de COI Focus van 25 januari 2015 inzake de veiligheidssituatie in Noord-Irak (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Verweerder betoogt dat uit deze update blijkt dat de veiligheidssituatie in de regio in Noord-Irak onder het formele bestuur van de KRG niet beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.3.1. De door verzoekende partijen aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.4. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat reeds bij arrest nr. 77 123 van 13 maart 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zoals opgenomen in het administratief dossier (map eerste aanvraag), werd geoordeeld dat aan verzoekers beweerde herkomst van en verblijf in Centraal-Irak en aan de problemen die verzoekende partijen zouden hebben ondervonden ingevolge hun geheim huwelijk geen geloof kan worden gehecht.

Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

Dient in dit kader te worden vastgesteld dat uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekende partijen in hun tweede asielaanvraag verklaringen aflegden die de algehele geloofwaardigheid van hun verklaringen nog verder ondermijnt. Hieruit blijkt immers dat zij misleidende verklaringen aflegden over hun eigen verblijfplaatsen en de verblijfplaatsen van hun familie.

Waar verzoekende partijen de nadruk vestigen op het neergelegde nationaliteitsbewijs van verzoeker, gaan zij bovendien volledig voorbij aan de terechte motieven die luiden als volgt:

“Uw nationaliteitsbewijs is evenmin van dien aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst te herstellen. Het document werd er immers op 5 oktober 2009 afgeleverd in Dahuk zodat het uw beweringen over uw herkomst uit Centraal-Irak, meer bepaald uit de provincie Ninawa, niet aantoon. Integendeel, uit informatie die op het CGVS beschikbaar is en die aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat Iraakse nationaliteitsbewijzen worden aangevraagd bij de afdeling burgerlijke stand van de provincie waar men geregistreerd staat en ook daar in ontvangst moeten worden genomen. Uit het nationaliteitsbewijs kan dus worden afgeleid dat u in 2009 geregistreerd was in de provincie Dahuk in Noord-Irak en niet in Centraal-Irak zoals u naar aanleiding van uw eerste asielverzoek beweerde (CGVS 11/14548, gehoor 1, pp. 2-3). U geeft overigens bij de registratie van uw tweede asielaanvraag wel toe dat u in de provincie Dahuk verbleven hebt (DVZ verklaring 11/14548Z, punt 10). Wanneer hiernaar gevraagd wordt tijdens uw gehoor op het CGVS, ontkent u opnieuw in alle toonaarden dat u in de provincie Dahuk gewoond hebt. U beweert dat u er enkel kennissen had en er naar toe ging om documenten af te halen (CGVS 11/14548Z, p. 12). Gezien u bij de DVZ letterlijk zei dat u ook in Semel, een stad in Dahuk gewoond hebt (DVZ verklaring 11/14548Z, punt 10), kan uw antwoord de aangehaalde tegenstrijdigheid niet uitklaren. Opnieuw moet dus geconstateerd worden dat u tracht de Belgische asielinstanties te misleiden over uw ware verblijfplaatsen.

Ook de kopie van de overlijdensakte en identiteitskaart van uw moeder en uw certificaat van gezinssamenstelling werden uitgegeven in Noord-Irak, namelijk in Dahuk en Semel. Ook uit deze documenten kan bijgevolg niet worden afgeleid dat u afkomstig zou zijn uit Centraal Irak. Integendeel,

ook deze documenten zijn wijzen erop dat u uit Noord-Irak afkomstig bent, zoals uw verklaringen en uw beperkte kennis over Centraal Irak en uw nationaliteitsbewijs reeds deden vermoeden.”

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende herkomst van en verblijf in Centraal-Irak en leiden tot het besluit dat verzoekende partijen beide afkomstig zijn van Noord-Irak.

Verzoekende partijen benadrukken voorts dat verzoekers vader en zus in Duitsland werden erkend als vluchteling en dat verzoeker de zoon is van een ex-militair. Zij laten de bestreden beslissingen echter volledig ongemoeid waar wordt gemotiveerd:

“Er moet echter gesteld worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen dat u als lijfwacht met uw vader mee naar zijn werk ging. Om te beginnen werd in uw eerste asielaanvraag reeds vastgesteld dat u niet uit Centraal-Irak afkomstig was en dat u er gewoond zou hebben tot aan uw vertrek naar België. Daardoor kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u met uw vader mee ging naar zijn werk in Mosul en Tel Afar, twee plaatsen in Centraal-Irak. Bovendien verklaarde u in uw eerste asielaanvraag dat u ‘veel’ met uw vader mee naar het werk ging (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 8). U verklaarde toen nog dat u en uw vader in 2004-2005 bedreigd werden omwille van uw vaders werk. Daarna zou u niet meer met uw vader mee naar zijn werk gegaan zijn. Dat herhaalde u verschillende keren (CGVS 11/14548, gehoor 2, pp. 8-9). Tijdens hetzelfde gehoor beweerde u echter dat de laatste keer dat u met uw vader mee ging werken in 2008 was. Geconfronteerd met uw eerdere beweringen die hiermee strijdig zijn, zei u toen simpelweg dat u in 2008 nog één keer met uw vader mee ging werken (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 11), zonder evenwel de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren. De geloofwaardigheid van uw bewering dat u met uw vader mee naar het werk ging, was dus al aangetast. Daarbij komt nog dat u in uw tweede asielaanvraag zegt dat uw vader pas in 2005 zijn werk bij het leger hervatte (CGVS 11/14548Z, p. 4). U zou hem in 2007 gedurende zeven of acht maanden naar zijn werk begeleid hebben (CGVS 11/14548Z, p. 7). Geconfronteerd met de beweringen uit uw eerste asielaanvraag zegt u dat uw vader pas in 2005 opnieuw bij het leger ging en dat u hem niet van meet af aan kon begeleiden (CGVS 11/14548Z, p. 7). Door deze tegenstrijdigheden, die u niet weet uit te klaren, wordt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u uw vader naar zijn werk vergezelde opnieuw aangetast. Daarbij komt dat uw vader in Duitsland tijdens zijn asielaanvraag verklaarde dat u hem niet op het werk vergezelde (zie document 3). Hiermee geconfronteerd zegt u dat uw vader dit misschien zo stelde om u te beschermen. Hij zou misschien niet hebben willen vermelden dat u een wapen droeg in Irak (CGVS 11/14548Z, pp. 8-9). Deze –zuiver speculatieve– uitleg kan echter niet volstaan om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren. Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u uw vader naar zijn werk vergezelde ondermijnd. Daarbij komt verder nog dat u nauwelijks iets kan vertellen over uw activiteiten als lijfwacht van uw vader. Wanneer u gevraagd wordt om daarover te vertellen, zegt u dat u uw vader beschermde. Om meer precieze informatie gevraagd, stelt u zich meteen defensief op. U zegt: “Wat moet ik zeggen? Ik moet altijd mijn woorden herhalen”. Opnieuw om meer concrete informatie gevraagd over een dag waarop u uw vader op zijn werk beschermde, zegt u dat u bij uw vader in de kazerne bleef om hem te beschermen, net zoals u dat thuis deed. Bij gevaarlijke opdrachten zou uw vader u niet meegenomen hebben (CGVS 11/14548Z, p. 8). Dat u niet meer specifiek informatie kan geven over uw taak als lijfwacht, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. Dat u, die uw vader gedurende een periode van verschillende maanden vergezeld zou hebben naar zijn werk, bovendien niet preciezer kan aanduiden waar de basis was waar uw vader werkte dan dat het in de buurt van Mosul en Tel Afar was (CGVS 11/14548Z, p. 4 en CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 11), is evenmin aannemelijk.

Ook uw verklaringen over de bedreigingen aan uw adres zijn niet geloofwaardig. Zo verklaarde u in uw eerste asielaanvraag dat deze bedreigingen in 2004-2005 waren (CGVS 11/14548, gehoor 2, pp. 8-9). Daarna werd u niet meer bedreigd (CGVS 11/14548, gehoor 2, p. 9). Dat was al niet coherent met de verklaringen die u aflegde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de DVZ. Toen stelde u immers dat de bedreigingen aan uw adres de reden waren dat uw vader u naar het buitenland stuurde (vragenlijst CGVS 11/14548, vraag 5), terwijl u pas in 2011 naar Europa vertrok. U klaart de aangehaalde tegenstrijdigheid niet uit, maar beaamt enkel dat dat niet klopt (CGVS 11/14548Z, p. 10). Dat er tegenstrijdigheden zijn in uw opeenvolgende verklaringen die u niet weet uit te klaren na een confrontatie, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over de bedreigingen aan. De geloofwaardigheid van deze beweringen wordt nog verder op de helling gezet doordat uw vader weliswaar spreekt over bedreigingen en problemen voor militairen, maar dat hij eraan toevoegt dat zulke zaken hem niet persoonlijk overkomen zijn (zie document 3). Hiermee geconfronteerd zegt u niet te weten waarom vader dat zo gezegd heeft. U voegt eraan toe dat de dreigementen wel effectief gebeurd zijn, zonder evenwel uit te klaren hoe het komt dat uw verklaringen strijdig zijn met die van uw vader

(CGVS 11/14548Z, p. 9). Ook dat draagt bij aan de teloorgang van de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Daarbij komt dat de verklaringen die u en uw vader afleggen over uw vaders functie in het leger ook niet helemaal coherent zijn. U verklaart dat uw vader terroristen bestreed. Voor zover u weet had uw vader geen andere functies (CGVS 11/14548Z, p. 6). Uw vader verklaarde daarentegen dat zijn hoofdtaak het uitbetalen van de lonen was, en dat hij, als lid van het leger, in die zin ook mee tegen terroristen streed (zie document 3). Dat uw vaders hoofdtaak de uitbetaling van lonen was, maar dat u dat niet zou hebben geweten, is niet geloofwaardig. Het lijkt er veeleer op dat u uw vaders taken gevaarlijker wil voorstellen dan ze waren. Wanneer u nog geconfronteerd wordt met uw vaders beweringen over zijn takenpakket, zegt u dat u niet elke keer naar uw vader kan bellen om hem vragen te stellen over zijn functie (CGVS 11/14548Z, p. 6). Gezien u zelf uw tweede asielaanvraag grotendeels baseert op uw vaders legerfunctie, mag het CGVS echter wel verwachten dat u zich daarover terdege informeert.

Uw vrouw tracht jullie beweerde vrees nog te actualiseren door te stellen dat u en uw vader nog steeds gezocht worden op de plaatsen waar uw vader werkte (verklaringen DVZ 10/22368Z, punt 20). Hoewel u hierover zelf niet sprak bij de registratie van uw tweede asielaanvraag, verklaart u op het CGVS wel dat dat klopt. U voegt eraan toe dat u en uw vader nergens met rust gelaten zouden worden. Wanneer er u meermaals gevraagd wordt hoe u weet dat er nu nog mensen naar u en naar uw vader op zoek zijn, zegt u dat de mensen onthouden wat uw vader gedaan heeft. Wanneer expliciet gevraagd wordt of u van iemand heeft gehoord wanneer of waar er mensen op zoek waren naar uw vader, zegt u dat u dat van niemand heeft vernomen (CGVS 11/14548Z, pp. 10-11). Nochtans beweerde uw echtgenote dat jullie daarvan op de hoogte gebracht werden via de broer van uw vader (verklaringen DVZ 10/10/22368Z, punt 20). Dat tast de geloofwaardigheid van jullie bewering dat u en uw vader nog gezocht worden aan. De geloofwaardigheid van deze bewering wordt helemaal op losse schroeven gezet doordat uw vrouw bij het CGVS zich hoegenaamd niets herinnert van de uitspraken die ze hierover bij de DVZ heeft gedaan (CGVS 10/22368Z, pp. 6-7).

Het feit dat u in uw eerste asielaanvraag niet aannemelijk wist te maken dat u in Centraal-Irak woonde, uw bewering dat uw vader in het leger zat in Centraal-Irak, de onaannemelijkheid van uw bewering dat u uw vader naar zijn werk vergezelde, de ongeloofwaardigheid van uw beweringen over de dreigementen aan uw adres, en de ongeloofwaardigheid van uw bewering dat u en uw vader nog steeds in Irak gezocht worden, zorgen ervoor dat uit het feit dat uw vader majoor was in het Iraakse leger niet volstaat om in uwen hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken, temeer omdat uw vader al jaren gestopt is met zijn werk bij het leger (CGVS 11/14548Z, pp.4-5).

(...)

De (Duitse) geboorteakte van uw tweede kind en de kopie van een DNA-onderzoek van de familie van uw echtgenote houden geen verband met de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en vrees. De documenten van de Duitse asielprocedure van uw vader en zus, ondersteunen uw verklaring dat zij er als vluchteling erkend zijn. Dat wordt in deze niet betwist. Hoewel deze stukken wel informatie geven over de verklaringen die uw vader heeft afgelegd in het kader van zijn asielaanvraag, geven ze geen informatie over de reden waarom uw vader het vluchtelingenstatuut toegekend werd. Hoe dan ook, uit bovenstaande argumentatie blijkt evenwel dat uw verklaringen niet coherent zijn met die van uw vader. In die zin kunnen deze documenten evenmin ondersteuning bieden voor uw beweerde vrees omwille van uw vaders functie of voor uw verklaringen over uw verblijfplaatsen."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Zij volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij ingevolge de voormalige werkzaamheden van verzoekers vader enige vrees zouden dienen te koesteren bij een terugkeer naar hun land van herkomst.

In zoverre verzoekende partijen er daarnaast op wijzen dat zij Yezidi zijn, dient te worden vastgesteld dat zij geen poging ondernemen om de bestreden beslissingen te weerleggen waar gemotiveerd wordt:

"Daarnaast beweert u dat u als Yezidi in Irak vervolgingsfeiten meegemaakt hebt. Zo stelt u dat u ongeveer één of anderhalf jaar voor uw vertrek uit Irak een winkel wilde openen, maar dat men geen pand aan u wilde verhuren omwille van uw geloof (CGVS 11/14548Z, p. 16). Aan deze bewering kan niet zomaar geloof gehecht worden. Uw algemene geloofwaardigheid is immers al aangetast, en bovendien heeft u dit nooit eerder vermeld. Gevraagd waarom u dit niet ter sprake bracht bij uw eerste asielaanvraag, zegt u dat u het nu ter sprake bracht omdat er nu naar uw problemen werd gevraagd. Geconfronteerd met de opmerking dat er in al uw voorgaande interviews eveneens naar uw problemen gevraagd werd, maar dat u deze gebeurtenissen toen niet hebt vermeld, herhaalt u uw eerdere woorden. U voegt eraan toe dat het CGVS de situatie van de Yezidi beter kent dat u zelf en dat u daarom toch niet alles hoeft uit te leggen (CGVS 11/14548Z, p. 17). Wanneer daarbij op gewezen

wordt dat het in eerste instantie de taak van de asielzoeker is om alle relevante elementen aan te brengen, zegt u enkel nog 'Wat ik weet vertel ik u en wat ik niet weet kan ik u niet vertellen, dat is het' (CGVS 11/14548Z, p. 17). Dat u niet kan uitklaren waarom u dit element niet eerder ter berde hebt gebracht, tast de geloofwaardigheid ervan aan. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u geen pand kon huren omwille van uw religie. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u ervanuit gaat dat het pand u geweigerd werd om die reden, maar dat u daarvoor geen concrete aanwijzingen had. U zei enkel dat u wist wat Yezidi meemaken (CGVS 11/14548Z, p. 16). Wat er ook van zij, het feit dat iemand zijn pand niet aan u zou willen verhuren omwille van uw geloof is weliswaar verwerpelijk, maar is niet zwaarwichtig genoeg om beschouwd te kunnen worden als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de bepalingen van de subsidiaire bescherming.

Hierbij moet nog opgemerkt worden dat het loutere feit dat u tot de Yezidi-gemeenschap behoort, niet volstaat om te besluiten dat u met redelijke waarschijnlijkheid vervolging zal ondervinden bij terugkeer naar Irak en dat er derhalve voor u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. Immers, gezien uw echtgenote afkomstig is uit Noord-Irak en gezien hieronder zal blijken dat moet aangenomen worden dat ook u uit Noord-Irak afkomstig bent, moet in casu de situatie voor Yezidi in Noord-Irak onder de loep genomen worden.

Wat betreft de houding van de Iraakse overheid in gebieden onder leiding van de Koerdische regionale autoriteiten (KRG), wordt vastgesteld dat de Yezidi-gemeenschap politiek vertegenwoordigd is. Zo zijn er nog zes Yezidi's in het parlement gekozen via de Kurdistan Alliance List. Er is geen sprake van systematische schending van fundamentele rechten van de Yezidi-gemeenschap. Er is geen beperking van de toegang tot onderwijs, waar leden van de Yezidi-gemeenschap zijn vrijgesteld van het Islamitisch religieus onderricht, hoewel er wel klachten zijn over sociale druk vanwege moslims en de aanwezigheid van Islamitische elementen in andere lessen.

Wat betreft de handelingen van niet-overheidsactoren moet gesteld worden dat er in KRG-gebied evenmin kan worden gesproken over een veralgemeende vervolging van de Yezidi-gemeenschap. De afgelopen jaren zijn er wel verschillende incidenten geweest waarbij religieuze minderheden als slachtoffer betrokken waren. Deze incidenten waren echter niet direct gericht tegen de religieuze status van de slachtoffers, maar tegen de aanwezigheid van on-islamitische elementen in de samenleving, waarvan religieuze minderheden doorgaans het slachtoffer werden. Zo werden onder andere slijterijen en massagesalons, die voornamelijk eigendom zijn van christenen en Yezidi's, regelmatig het doelwit van geweld. Hieruit kan echter geenszins afgeleid worden dat er een systematische vervolging van de Yezidi-gemeenschap door niet-overheidsactoren zou zijn in KRG-gebied.

Wat betreft de recente acties van Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) (ISIS), later Islamic State (IS) genoemd, die tegen Yezidi gericht waren, moet opgemerkt worden dat deze beperkt bleven tot het noordelijke deel van Centraal-Irak, met name Sinjar in de provincie Ninawa. Andere problemen voor Yezidi's zouden zich voordoen in de betwiste gebieden. Er worden echter geen recente berichten teruggevonden over tegen Yezidi gerichte acties in één van de gebieden onder leiding van de Koerdische regionale autoriteiten (KRG). Integendeel, uit verschillende bronnen blijkt juist dat veel Yezidi die de precare veiligheidssituatie in Centraal-Irak ontvluchten zich juist naar Koerdisch gebied begeven."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, daar zij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.5. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie zoals opgenomen in de map landeninformatie in het administratief dossier en uit de update van deze informatie die verweerder door middel van een aanvullende nota neerlegt (rechtsplegingsdossier, stuk 9) blijkt voorts dat de situatie in de regio van herkomst van verzoekende partijen in het gebied in Noord-Irak, onder de formele controle van de KRG, niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Deze regio

bleef blijkens de voormelde informatie grotendeels vrij van geweld. De gevechten met IS situeren zich buiten deze regio en in Centraal-Irak en hebben een beperkte invloed op de veiligheidssituatie in Noord-Irak. Ook het terreurgeweld en het aantal slachtoffers van dit geweld is in Noord-Irak beperkt. Verder hebben noch de spanningen met de Centraal-Iraakse regering noch de influx van vluchtelingen en IDP's een significante impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak. De informatie die verzoekende partijen aanhalen in het verzoekschrift wordt, zoals blijkt uit de bibliografie van de door verweerder neergelegde update van de informatie inzake de veiligheidstoestand in Noord-Irak, terdege in rekening gebracht in de voormelde landeninformatie en ligt hiermee volledig in lijn. Zo wordt in het Algemeen Ambtsbericht duidelijk gesteld dat de Koerdische veiligheidsdiensten de veiligheidssituatie in het KRG-gebied over het algemeen onder controle hadden. Voorts wordt hierin weliswaar melding gemaakt van het IS-offensief in augustus 2014 en de gewijzigde houding van de Koerden in het conflict doch blijkt hieruit niet dat dit conflict zich zou afspelen op KRG-gebied. Integendeel blijkt hieruit dat dit zich situeert in de betwiste gebieden in Centraal-Irak. Ook uit de *UNHCR Position on Returns to Iraq* van 27 oktober 2014 kan niet worden afgeleid dat de situatie in Noord-Irak van die aard is dat er voor burgers een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. UNHCR stelt in dit rapport immers zelf dat de veiligheidssituatie in het KRG-gebied relatief stabiel blijft.

Gelet op het voormelde, tonen verzoekende partijen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS